

Satans Eden nr. 164
Guds suverenitet del 2, Den menneskelige vilje
21. april 2024
Brian Kocourek, pastor

Dette er en automatisk oversettelse gjort med et dataprogram.
Nøyaktigheten er derfor ikke like bra som et menneske kan gjøre.

La oss bøye våre hoder i bønn. Nådige Far, vi forsøker, Herre, å se på Din Suverenitet igjen.

Og Far, vi forstår den menneskelige viljes tilstand. Og så, Far, vi ber bare, Herre, om at Du vil hjelpe oss til å bare gi slipp og la Gud slippe til, og innse, Herre, at alt som skal skje, allerede er planlagt.

Så, Far, vi ber deg bare om å motta æren og æren. I Jesu navn ber vi. Amen. Dere kan sette dere.

Vel, denne formiddagens preken vil være nr.164, Guds Suverenitet og den menneskelige vilje. Og den er basert på noen ting broder Branham sa,

Fra **Satans Eden s. 35** (Han sa:) *Guds Eden ble etablert i rettferdighet.* (Det er rett visdom, som er en rett eller riktig måte å tenke på, som i bunn og grunn er Guds måte å tenke på. Så Guds Eden ble etablert med Guds måte å tenke på). *Satans Eden er etablert i synd, fordi Satan er synd. Gud er rettferdighet.*

(Så det ene er rettskaffenhet og det andre er urettskaffenhet. Det er det som er synd, vantro.)

*Og Guds rike ble opprettet i rettferdighet, fred og liv, mens Satans rike ble opprettet i synd og religiøs synd. Legg merke til **hvordan han forførte det i bedrag som han sa han ville. Han lovte å gjøre dette.***

*Var det noen som visste det? La oss gå til **Jesaja**, hvis du vil ha noen av disse skriftstedene, hvis du... Jeg burde vel sitere flere av dem. La oss slå opp i **Jesaja, 14. kapittel**, bare et øyeblikk, og se hva Satan sa her, bare et øyeblikk. I **Jesaja 14** skal vi lese det.*

Og se hva denne fyren gjorde: **Jesaja 14**, begynn med det **12.** verset. "**Hvor er du falt ned fra himmelen, Lucifer, morgenens sønn! Hvor er du styrtet til jorden, du som svekket folkeslagene!**"

13 For du har sagt i ditt hjerte: **Jeg vil stige opp til himmelen, jeg** vil (Legg merke til, det er Satans vilje.) **Jeg vil opphøye min trone over stjernene ... (Det er sønner.) ... Guds stjerner:**

Og jeg vil (legg igjen merke til hans egen vilje) **også sette på menighetenes fjell, på sidene mot nord:**

14 **Jeg** vil (igjen, det er hans egen vilje.) **stige opp over skyenes høyder; jeg vil være lik den høyeste."**

(Fire ganger finner vi altså at Satan har fått sin egen vilje involvert her).

Legg merke til at den røde tråden vi ser om Satan, er at det ser ut til at alt handlet om at han ville at hans egen vilje skulle skje, hva han ønsket å gjøre og bli i motsetning til Guds Sønn.

Hvis du ser på Guds Sønn, så sa han i **Hebreerne 10:7-9**: "**Jeg er kommet for å gjøre din vilje, Gud**". Og i **Lukas 22:42** sa han: "**La ikke min vilje skje, men din vilje skje.**"

Og Han sa også **Johannes 4:34**, han sa: "**Mitt kjød er å gjøre den vilje som er gjort av Ham som har sendt meg.**" (Det er Hans energi.)

Og til slutt i **Lukas 11:2**, **Matteus 6:10** og **Matteus 26:42** sier han: "**La din vilje skje!**"

Så legg merke til at Jesus var opptatt av å gjøre Faderens vilje. Men legg merke til at Satan, på den annen side, er opptatt av sin egen vilje.

Her ser vi altså **den tydelige holdningsforskjellen mellom Guds Sønn**, som var opptatt av å overgi sin egen vilje til Faderens vilje, **og Satan, som var opptatt av sin egen vilje**. Det er en ganske markant forskjell.

Fra budskapet **Hvem er denne Melkisedek, s. 46**. *I begynnelsen bodde Gud alene med sine egenskaper, slik jeg talte om i morges.*

Det er Hans tanker. Det var ingenting, bare Gud alene. Men Han hadde tanker. Akkurat som en stor arkitekt kan sette seg ned i tankene sine og tegne ut det han tror han skal bygge.

Skape, nå, han kan ikke skape; han kan ta noe som er blitt skapt og lage det i en annen form, for Gud er den eneste som kan skape. Men han får i tankene sine hva han skal gjøre, og det er hans tanker; det er hans ønsker.

Det er en tanke, og så sier han det, og da er det et ord. Og et ord er en tanke når det er uttrykt; det er et ord.

47 *En tanke som uttrykkes, er et ord. Men det må være en tanke først. Så det er Guds egenskaper; så blir det en tanke, så et ord.*

48 *Legg merke til at de som har evig liv i kveld, var med Ham og i Ham, i Hans tanker, før det noen gang fantes en engel, stjerne, kjeruber eller noe annet. Det er evig. Og hvis du har Evig Liv, var du alltid, ikke ditt vesen her, men den form og skikkelse som den uendelige Gud ...*

49 *Og hvis Han ikke er uendelig, er Han ikke Gud. Gud må være uendelig. Vi er begrensede; Han er uendelig. Og Han var allestedsnærværende, allvitende og allmektig. Hvis han ikke er det, kan han ikke være Gud: Han kjenner alle ting, alle steder på grunn av sin allestedsnærværelse. Allvitende gjør ham allestedsnærværende. **Han er et vesen.***

Han er ikke som vinden. Han er et vesen; Han bor i et hus. Men det at Han er allvitende, at Han vet alle ting, gjør Ham allestedsnærværende, fordi Han vet alt som foregår.

Det kan ikke være en loppe som flagrer med øynene, men det visste Han. Og Han visste det før det fantes en verden, hvor mange ganger den ville blunke med øynene og hvor mye talg den hadde i seg; før det noen gang fantes en verden. Det er uendelig. Vi kan ikke fatte det i våre sinn, men det er Gud, uendelig.

50 *Og husk, du, dine øyne, din statue, hva du enn var, du var i Hans tanker i begynnelsen. Og det eneste du er, er uttrykket, Ordet. Etter at Han tenkte det, talte Han det, og her er du.*

Hvis det ikke er det, hvis du ikke var i Hans tanker, er det overhodet ikke mulig for deg å være der, for Han er Den som gir evig liv.

51 Dere husker hvordan vi leste i Skriften: "Ikke den som vil, eller den som løper, men Gud ..." Og for at Hans forutbestemmelse skulle være sann, kunne Han når som helst velge hvem.

Gud er suveren i sine valg, visste du det? Gud er suveren. Hvem der bak kunne fortelle Ham en bedre måte å skape verden på? Hvem ville våge å fortelle Ham at Han drev sin virksomhet feil?

Til og med selve Ordet er suverent. Selv åpenbaringen er suveren. Han åpenbarer til hvem Han vil. Selve åpenbaringen, i seg selv, er suveren i Gud. Det er slik folk slår på ting, og hopper på ting, og slår på ting, uten å vite hva de gjør. Gud er suveren i sine gjerninger.

En av de største teologiske debattene som har pågått siden tidenes morgen, handler om ideen om mennesket som en fri moralsk aktør og om menneskets viljekraft.

Selv i dag, etter Martin Luthers og Erasmus' store debatter om menneskets viljekraft, og den totale tilintetgjørelsen av Erasmus og humanistenes filosofi om "den menneskelige viljes kraft", ser vi fortsatt i dag den største forvirring om den såkalte "den menneskelige viljes kraft".

Ja, du skjønner, den frie viljens makt er en humanistisk forestilling som ble adoptert av mange kristne pastorer opp gjennom tidene.

Joh 15:16 I har ikke utvalgt mig, men jeg har utvalgt eder og bestemt eder til at I skal gå ut og bære frukt, og at eders frukt skal bli stående, forat I skal få alt det I ber Faderen om i mitt navn, det skal han gi eder.

Nå snakker han ikke bare om apostlene her, for han snakker om de utvalgte som er ordinert til å bære frukt, og det dårlige treet er ikke ordinert til å bære frukt, det kan det ikke.

Taren kan ikke bære frukt, så den får lov til å bli bundet og deretter buntet sammen slik at den kan samles inn til brenningen.

Du kan ikke binde sammen frø, som jeg nevnte hvis du tar en gummistrikk og ser hvor mange frø du kan bunte, vil jeg si nesten ingen. Men ta ugresset, og du kan binde dem i bunter, og det gjør det lettere å sende det til ugresshaugen for brenning.

Men vi ble utvalgt i Ham før verdens grunnvoll ble lagt, slik at vi kan bli forutbestemt til å bli adoptert som sønner, for å bli likedannet med den førstefødte Sønn.

Efeserne 1:3 Velsignet være vår Herre Jesu Kristi Gud og Far, han som har velsignet oss med alle åndelige velsignelser i himmelen i Kristus:

4 Slik **han har utvalgt oss i ham før verdens grunnvoll ble lagt, for** at vi skulle være hellige og uten skyld for hans åsyn i kjærlighet: (eller i hans nærvær i kjærlighet,)

5 Han har forutbestemt oss til å bli adoptert til barn ved Jesus Kristus til seg selv, etter **sin viljes** velbehag,

Så i motsetning til Satan, som var opptatt av sin egen vilje, er vi utvalgt og forutbestemt etter Hans viljes velbehag.

Romerne 8:27 Og han som ransaker hjertene, vet hva som er Åndens sinnelag, fordi han går i forbønn for de hellige etter Guds vilje.

28 Og vi vet at alle ting virker sammen til det gode for dem som elsker Gud, for dem som er kalt etter hans hensikt.

29 For dem som han forut kjente, (Når? Før verdens grunnvoll ble lagt, da vi var i ham.) dem forutbestemte han også til å bli likedannet med sin Sønnns bilde, for at han skulle være den **førstefødte** blant mange brødre. (Førstefødt betyr: Han er den førstefødte blant mange brødre)

30 Og dem han forutbestemte, dem kalte han også; og dem han kalte, dem rettferdiggjorde han også; og dem han rettferdiggjorde, dem **herliggjorde** han også. (Det ordet er Endoxa som betyr at Doxa vil være i dem).

31 Hva skal vi da si til dette? Hvis Gud er for oss, hvem kan da være imot oss?

Så vi ser på det faktum at vi har egenskaper. Det er noe i oss, noe i en Guds sønn som ønsker å gjøre Faderens vilje, vel vitende om at Faderen allerede fra begynnelsen av har sett ut sitt mål, allerede har sett på alle muligheter og alt annet, og har lagt den perfekte veien på din vei.

Men Satan vil ha det hele selv. Han vil ha sin vilje. Jeg vil gjøre dette. Jeg vil gjøre det.

Han sier videre i **Johannes 15:19** *Hvis dere var av verden, ville verden elske sine egne; men fordi dere ikke er av verden, men jeg har utvalgt dere av verden, derfor hater verden dere.*

Joh 6,70 *Jesus svarte dem: "Har jeg ikke utvalgt dere tolv, og en av dere er en djevel?"* (Legg merke til at Jesus selv valgte ut hvem som skulle følge ham).

Joh 13:18 *Jeg taler ikke om eder alle; jeg vet hvem jeg har utvalgt, men forat Skriften skal bli oppfylt: Den som eter brød med mig, har løftet sin hæl mot mig.*

Åp 17,14 *Disse skal føre krig mot Lammet, og Lammet skal overvinne dem, for han er herrenes Herre og kongenes Konge, og de som er med ham, er kalt og utvalgt og trofaste.* (Du kommer ikke til å være sammen med dem, hvis du ikke er utvalgt.)

1 Peter 2:9 *Men dere er en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, en hellig nasjon, et eiendomsfolk, for at dere skal forkynne lovprisningen av ham som har kalt dere fra mørket til sitt underfulle lys:*

1 Peter 2:4 *som kommer som til en levende stein, avvist av mennesker, men utvalgt av Gud og dyrebar.*

(Så vi ser alle disse skriftstedene om at vi er et utvalgt folk. Vel, valg er ikke ditt valg. Det er Hans valg. Og derfor er det Hans vilje, ikke vår vilje).

2 Tess 2:13 *Men vi er forpliktet til alltid å takke Gud for dere, Herrens elskede brødre, fordi Gud fra begynnelsen av har utvalgt dere til frelse ved Åndens helliggjørelse og troen på sannheten:*

Efeserne 1:4 *Slik han har utvalgt oss i ham før verdens grunnvoll ble lagt, for at vi skal være hellige og uten skyld for hans åsyn i kjærlighet:*

Johannes 15:16 *Dere har ikke utvalgt meg,*

(Dette er så viktig fordi, du snakker med en baptist og han sier at det største han har, er fri vilje, og han skjønner ikke at fri vilje, du er bare en trell som vi snakket om i forrige uke. Så Jesus sier:)

I har ikke utvalgt mig, men jeg har utvalgt eder og bestemt eder til å gå ut og bære frukt, og at eders frukt skal bli stående, forat I skal få alt det I ber Faderen om i mitt navn, og han skal gi eder det.

Joh 15:19 *Var I av verden, da vilde verden elske sine egne; men fordi I ikke er av verden, men jeg har utvalgt eder av verden, derfor hater verden eder.*

(Igjen ser vi at Gud velger.)

Markus 13:20 *Og dersom Herren ikke hadde forkortet disse dager, ville intet kjød bli frelst; men for de utvalgte skyld, som han har utvalgt, har han forkortet dagene.*

(Så du ser igjen Guds valg involvert der.)

Matteus 22:14 *For mange er kalt, men få er utvalgt.*

Matteus 20:16 *Så skal de siste bli de første, og de første de siste; for mange er kalt, men få er utvalgt.*

Matteus 12:18 *Se, min tjener, som jeg har utvalgt, min elskede, som min sjel har velbehag i: Jeg vil legge min ånd på ham, og han skal forkynne rettferdighet for hedningene.*

De mest feilaktige oppfatninger finnes selv blant mange som kaller seg troende i dag. Den mest populære oppfatningen som råder, og som formidles fra de fleste prekestoler i dag, er at mennesket har en "fri vilje", og at frelsen kommer til synderen gjennom hans vilje i samarbeid med Den hellige ånd.

Husk nå at vi på en måte avskaffet hele den ideen i forrige uke da vi viste dere at uansett hvordan dere velger, så er viljen deres faktisk underlagt en ytre påvirkning. Det er enten djevelen eller Gud.

La oss si at det enten er gruppepress eller ordets press. Og så, som apostelen Paulus sa, jeg er en fange av Kristus, og hvis ikke, så er du en fange av djevelen. Forstår dere? Våre viljer er i utgangspunktet veldig føyelige. De er veldig mottagelige for å bli påvirket.

De mest feilaktige oppfatningene har til og med mange som kaller seg troende i dag, fordi de, som jeg sa, pusher denne frie viljen og at frelsen kommer til synderen gjennom hans vilje i samarbeid med Den Hellige Ånd, noe som er helt feil.

Å fornekte menneskets "frie vilje" (dets evne til å velge det som er godt, og dets medfødte evne til å ta imot Kristus), er å bringe seg selv i unåde og bli utpekt som kjetter blant de akseptable, politisk korrekte kirkene.

Og likevel lærer Guds ord klart og tydelig i **Romerbrevet 9,16**: "Det *er ikke den som vil, eller den som løper, men Gud som viser barmhjertighet*".

Så dette, i bunn og grunn, i dag ser vi bare på den menneskelige vilje. Og jeg ønsker å gi dere nok ammunisjon til at dere kan si: "Vel, Skriften sier dette, Skriften sier dette, Skriften sier dette. Så uansett hva, når du snakker med dine baptistvenner eller fundamentale venner, så kommer de til å presse viljen. At Gud elsket verden så høyt at Han gav sin enbårne Sønn og hvem som vil, og alt det der. Og de misforstår fullstendig hva Skriften sier. Og likevel lærer Guds ord oss klart og tydelig at det ikke er den som vil. Det er ikke han som løper, men Gud viser barmhjertighet.

Hvem skal vi derfor tro på, Gud eller disse forkynnerne? Men noen vil si: "Sa ikke Josva til Israel i **Josva 24:15**: *"Velg dere i dag hvem dere vil tjene"*?

Og det gjorde han faktisk; men hva annet sa han i denne mest siterte setningen? *"enten det er de gudene som deres fedre tjente på den andre siden av syndfloden, eller amorittenes guder, i hvis land dere bor"!*

Men hvorfor forsøker mennesker å sette skriftsted mot skriftsted? Guds Ord motsier aldri seg selv, og Ordet erklærer uttrykkelig, i

Romerne 3:11 *"Det er ingen som forstår, det er ingen som søker Gud. 12 De er alle gått ut av veien, de er alle sammen blitt unyttige; det er ingen som gjør det gode, nei, ikke en eneste."* (Det er alle.)

Sa ikke Jesus til menneskene på sin tid, **Johannes 5,40**: *"Dere vil ikke komme til meg, for at dere skal ha liv"*? Jo, og noen kom til Ham, noen tok imot Ham, men andre gjorde det ikke. Så det er sant, og hvem var de som tok imot Ham? Han forteller oss svaret i **Johannes 1:12**.

Joh 1,12-13 *Men så mange som tok imot ham, dem gav han makt til å bli Guds sønner,*

Med andre ord, du er ikke en gris, og så blir du et menneske. Du er som en rumpetroll som blir til en frosk, eller en larve som blir til en sommerfugl. Med andre ord, det er allerede i deg å bli. Ok, du har makten. Du har autoriteten til å bli det du er, en Guds sønn,

for dem som tror på hans navn, de som ikke er født av blod, heller ikke av kjødets vilje, heller ikke av menneskers vilje, men av Gud! (Så enkelt sagt handler alt om Ham).

Så det å ta imot Ham har helt klart ingenting med vår vilje å gjøre, men har med Guds vilje å gjøre.

Men sier ikke Skriften: "*Den som vil, kan komme*"? Jo, men betyr det at alle har **viljen** til å komme? Hva med dem som ikke har **viljen** til å komme? "*Den som vil, kan komme*".

Dette innebærer like lite at det falne mennesket har kraft i seg til å komme, som "*Strek ut din hånd*" innebar at mannen med den visne armen hadde evnen i seg til å komme.

I seg selv har det kjødelige mennesket makt til å avvise Kristus. Men i seg selv har det ikke makt til å ta imot Kristus. Og hvorfor ikke? Fordi han har et sinn, som vi leser i

Rom 8,7 *For det kjødelige sinn er fiendskap mot Gud, for det er ikke underkastet Guds lov, og kan heller ikke være det.*

Fordi han har et hjerte som hater Ham, slik vi leser i **Johannes 15:18 ¶** *Om verden hater dere, så vet dere at den hatet meg før den hatet dere.*

Det er det som er greia. Når du blir nedtrykt og tenker: "Alle hater meg. Og jeg prøver å leve for Gud, men jeg blir avvist av verden. Bare husk én ting. Han ble hatet først. Ikke sant?

19 *Var I av verden, da vilde verden elske sine egne; men fordi I ikke er av verden, men jeg har utvalgt eder av verden, derfor hater verden eder.*

20 *Husk det ord som jeg sa til eder: Tjeneren er ikke større enn sin herre. Hvis de har forfulgt meg, vil de også forfølge dere; hvis de har holdt mitt ord, vil de også holde ditt.*

Mennesket velger det som er i samsvar med dets natur, og før det noensinne vil velge eller foretrekke det som er av Gud og åndelig, må det få en ny natur; det må med andre ord bli født på ny.

Ordspråkene 14:12 *Det er en vei som synes rett for et menneske, men enden på den er dødens veier.*

Ordspråkene 16:9 *En manns hjerte tenker ut sin vei, men Herren leder hans skritt.*

Så du kan ikke komme deg vekk fra Gud. Jona prøvde, han gikk, og han leverte faktisk. Det er veldig morsomt. Jona prøvde så hardt å unnsnippe Guds bud og endte opp med å bli slukt av en fisk og kastet opp på kysten.

Ninevittenes Gud var en stor fisk. Så det passet rett inn i Guds planer fordi han var en profet. Men de ville bare akseptere en profet fra denne fisken. Vel, så Gud gir dem fisken, og han er deres profet.

Så jeg tenker bare på hvor morsomt det er, at Gud har humoristisk sans, men at alle ting virker sammen til det beste. Og som Bibelen sier, du kan velge din egen vei, men vet du hva? Gud vil lede deg på din vei.

Skulle man spørre: Men overvinner ikke Den Hellige Ånd et menneskes fiendskap og hat når han overbeviser synderen om hans synd og hans behov for Kristus? Og frembringer ikke Guds Ånd en slik overbevisning hos mange som går fortapt? Et slikt språk røper en forvirret tankegang.

Du ser, som Bibelen sier, at Esau søkte omvendelse med tårer. I bunn og grunn sa broder Branham med krokodilletårer, men han hadde ikke rom for omvendelse.

Hvis et slikt menneskes fiendskap virkelig var "overvunnet", ville han lett vende seg til Kristus. At han ikke kommer til Frelseren, viser at hans fiendskap ikke er overvunnet.

Så han kunne ha satt på krokodilletårer som Hillary, og alle disse forskjellige politikerne kan sette på tårer, jeg har aldri vært i stand til å gjøre det, men de kan sette på tårer når de vil, og få dere til å tro at de virkelig sørger, men det er bare et skuespill. Men her vet vi at dere ikke kan gjøre det, virkelig, med mindre det virkelig er et ønske om å være det, i hjertet.

Men at mange blir overbevist av Den Hellige Ånd gjennom Ordets forkynnelse, men likevel dør i vantro, er høytidelig sant.

Likevel er det et faktum som vi ikke må miste av syne, at Den Hellige Ånd gjør noe mer i hver enkelt av Guds utvalgte enn han gjør i de ikke-utvalgte:

Med andre ord, Han virker i deg til å ville og til å gjøre, men Han virker ikke i dem til å ville og til å gjøre. Ellers har de evig liv. Så hvis Han ikke virker i dem til å ville og gjøre, så viser det bare hvem de er.

Først virker Han i dem for å gjøre Hans vilje, og så er de rede til å adlyde og utføre Hans gjerning.

Bibelen gjør det klart i **Filipperbrevet 2,13**: "*For det er Gud som virker i dere både å ville og å gjøre etter Guds velbehag*".

Som svar på det vi har sagt, vil armenerne svare: Nei; Åndens overbevisende gjerning er den samme både i de omvendte og i de uomvendte, det som skiller den ene klassen fra den andre, er at de førstnevnte gir etter for hans bestrebelser, mens de sistnevnte motsetter seg dem.

Men hvis dette var tilfelle, ville den kristne gjøre seg selv til "annerledes", mens Skriften tilskriver "*annerledesheten*" til Guds diskriminerende nåde, som vi ser i

1 Kor 4,7 *For hvem er det som får deg til å skille deg fra en annen?* (Det er ikke engang du som er villig til å være forskjellig, "Jeg kommer til å ta Guds side". Du ville ikke si det, hvis ikke Gud var i deg, for å si det. Vel, du kan si: "Jeg kommer til å velge Gud". Vel, det er ikke du som tar det valget, det er Gud som har gitt deg evnen til å ta det valget).

For hvem er det som gjør at du er forskjellig fra en annen? Og hva har du som du ikke har fått? (Glem aldri det. Hvis Han ikke hadde Den Hellige Ånd levende i deg, ville du ikke ha noen anelse om noen av disse tingene). *Hvis du nå har fått det, hvorfor roser du deg da, som om du ikke hadde fått det?*

Med andre ord, hvorfor skryter du og sier: "Jeg er med i budskapet? Du vet, jeg skal... Jeg er Guds, og jeg skal, glem det. Bare få blikket rettet mot Jesus, som er opphavsmannen og fullføreren av din tro.

Igjen, hvis det var slik, ville den kristne ha grunn til å skryte og rose seg av sitt samarbeid med Ånden.

Men dette ville være i direkte strid med **Efeserbrevet 2,8**: "*For av nåde er dere frelst ved tro, og det er ikke av dere selv, det er en gave fra Gud*".

Og hva med din faktiske kristne erfaring? Fantes det ikke en tid da du var uvillig til å komme til Kristus? Jo, det var det. Siden da har du kommet til Ham. Holdningen til den ekte gjenfødte kristne kommer best til syne i

Salme 115:1 *Ikke oss, Herre, ikke oss, men ditt navn skal du gi ære, for din miskunnhets skyld og for din sannhets skyld.*

2 *Hvorfor skulle hedningene si: Hvor er nå deres Gud?*

3 Men vår Gud er i himmelen, og han gjør hvad han vil.

Som en ekte gjenfødt kristen vil vi igjen erkjenne at vi kom til Kristus fordi Den Hellige Ånd førte oss fra uvilje til vilje. Og er det ikke også sant at Den Hellige Ånd ikke har gjort det samme i mange andre, som Han har gjort i deg?

Gitt at mange andre også har hørt evangeliets budskap og blitt vist at de trenger Kristus, men at de likevel ikke er villige til å komme til ham.

Han har således utrettet mer i deg enn i dem. Er ditt svar: "**Jeg husker godt den gangen da det store spørsmålet ble presentert for meg, og min bevissthet vitner om at min vilje handlet og at jeg ga etter for Kristi krav på meg**"? Det er helt sant, det gjorde du sannsynligvis.

Men før du "**overga** deg", overvant Den Hellige Ånd det kjødelige fiendskapet i ditt sinn mot Gud. Og dette "**fiendskapet**", det overvinnes han ikke i det hele tatt. Skulle man si: "Det er fordi de ikke vil at deres fiendskap skal bli overvunnet".

Se, det er ingen som vil, av egen vilje, av sin egen natur, før Gud har utfoldet sin allmektige kraft og har gjort et nådens mirakel i deres hjerter.

Hva er den menneskelige vilje? Er den selvbestemmende, eller er den i sin tur determinert av noe annet?

Er den suveren eller tjener? Er viljen overlegen alle andre evner i vårt vesen, slik at den underkaster seg dem, eller er den overmannet av deres impulser og underlagt deres behag?

Er det viljen som styrer sinnet, eller er det sinnet som styrer viljen?

Er viljen fri til å gjøre som den vil, eller er den nødt til å adlyde noe utenfor seg selv? "

Står viljen adskilt fra sjelens andre store evner eller krefter, et menneske i mennesket, som kan snu mennesket og fly mot mennesket og splitte det i stykker, slik et glass knuses i biter?

Eller er viljen forbundet med de andre evnene, slik slangens hale er forbundet med kroppen, og den igjen med hodet, slik at hvor hodet går, følger hele skapningen etter?

Med andre ord, er din vilje, som halen på en slange, festet til kroppen og til hodet? Så hvor enn hodet går, følger halen etter. Vel, da er dette din vilje. Med andre ord, den går bare dit Gud leder deg.

Og *slik et menneske tenker i sitt hjerte, slik er han*? Først tanken, så hjertet (lyst eller motvilje), og så handlingen.

Er det slik hunden logrer med halen? Eller er det viljen som logrer med halen? Er viljen det første og viktigste i mennesket, eller er den det siste som skal holdes underordnet, og på sin plass under de andre evnene?

Og er den sanne filosofien om moralsk handling og dens prosess, den i 1. **Mosebok 3:6**: *"Og da kvinnen så at treet var godt til mat" (sanser, persepsjon, intelligens), "og et tre til å ha lyst på" (det er din hengivenhet), "tok hun og spiste av det" (det viste at hennes vilje var valgt av henne, fremfor Guds vilje, at hun ikke skulle få del i frukten).*

Med andre ord, Gud sa til henne at hun ikke skulle gjøre det. Men sansene hennes oppfattet at det var godt å spise, og at det var godt til mat og alt mulig annet. Så hun valgte å være ulydig mot Guds ord.

Dette er spørsmål av mer akademisk interesse. De er av praktisk betydning. Vi mener at vi ikke går for langt når vi hevder at svaret på disse spørsmålene er en grunnleggende test på læremessig sunnhet.

Den menneskelige viljes natur. Hva er viljen? Vi svarer at viljen er evnen til å velge, den umiddelbare årsaken til all handling. Valg innebærer nødvendigvis å avvise én ting og akseptere en annen.

Både det positive og det negative må være til stede i sinnet før det kan bli noe valg.

I enhver viljeshandling finnes det en preferanse, et ønske om én ting fremfor en annen. Der det ikke finnes noen preferanse, men fullstendig likegyldighet, finnes det ikke noe valg.

Å ville er å velge, og å velge er å bestemme seg mellom to eller flere alternativer. Men det er noe som påvirker valget; noe som bestemmer beslutningen.

Viljen kan derfor ikke være suveren fordi den er tjener for dette noe. Viljen kan ikke være både suveren og tjener. Den kan ikke være både årsak og virkning.

Viljen er ikke kausal, for som vi har sagt, er det noe som får den til å velge, og derfor må dette noe være den kausale agenten.

Selve valget påvirkes av visse hensyn og bestemmes av ulike påvirkninger som individet selv utsettes for, og valget er derfor en effekt av disse hensynene og påvirkningene.

Og hvis det er effekten, må den være deres tjener; og hvis viljen er deres tjener, er den ikke suveren, og hvis viljen ikke er suveren, kan vi absolutt ikke tillegge den absolutt "frihet".

Viljeshandlinger kan ikke skje av seg selv. Å si at de kan det, er å postulere en uårsaket effekt. Med andre ord: Ingenting kan ikke produsere noe.

Til alle tider har det imidlertid vært dem som har hevdet at den menneskelige vilje er absolutt fri eller suveren. Mennesker vil hevde at viljen har en selvbestemmende kraft. De sier for eksempel at jeg kan vende øynene opp eller ned.

Dette tilfellet forutsetter at jeg velger én ting fremfor en annen, mens jeg befinner meg i en tilstand av fullstendig likegyldighet. Men i det øyeblikket likegyldigheten forsvinner, er det foretatt et valg, og det faktum at likegyldigheten ble avløst av preferanser, omstøter argumentet om at viljen er i stand til å velge mellom to likeverdige ting.

Jeg vet at dette er litt langt, denne morgenen, men det jeg prøver å få frem er at vi må tenke på disse tingene fordi vi har overgitt vår vilje fullstendig til Hans vilje. Så vi må forstå hvorfor. Fordi viljen er som halen på slangen. Den følger bare etter. Nå skjønner du, ditt hode kan være Satan, eller ditt hode kan være Gud. Og det er det vi må forstå, er at hvis det kommer til å være Gud, så gjør vi alt sammen.

Som vi har sagt, innebærer valg at man aksepterer ett alternativ og forkaster et eller flere andre. Det som bestemmer viljen, er det som får den til å velge.

Hvis viljen er determinert, må det finnes en determinator. Hva er det som bestemmer viljen?

Vi svarer at den sterkeste drivkraften er den viljestyrken som virker inn på den. Hva denne drivkraften er, varierer fra tilfelle til tilfelle. Hos den ene kan det være fornuftens logikk, hos en annen samvittighetens is, hos en annen følelsenes impuls, hos en tredje fristerens hvisking,

Den av disse som har den sterkeste drivkraften og utøver størst innflytelse på individet selv, er den som driver viljen til å handle.

Så hvis viljen din bare er solid på ordet, spiller det ingen rolle om det er følelser. Det spiller ingen rolle hva motivet ditt er, hva saken din er, hva følelsene dine er, det er ordet.

Med andre ord bestemmes viljens handling av den sinnstilstanden (som i sin tur er påvirket av verden, kjødet og djevelen, så vel som av Gud) som har størst tendens til å opphisse.

La oss analysere et enkelt eksempel for å illustrere det vi nettopp har sagt. En søndag ettermiddag led en viss bror av en voldsom hodepine.

Han ville gjerne besøke de syke, men fryktet at hans egen tilstand ville bli verre hvis han gjorde det. Derfor kunne han ikke delta i forkynnelsen av evangeliet den kvelden.

Han sto overfor to alternativer: å besøke de syke den ettermiddagen og risikere å bli syk selv, eller å ta en pause den ettermiddagen (og besøke de syke neste dag), og sannsynligvis stå opp uthvilt og frisk til kveldsgudstjenesten.

Hva var det som avgjorde valget mellom disse to alternativene for vår venn? Viljen? Nei, ikke i det hele tatt. Det er sant at viljen til slutt tok et valg, men det var viljen selv som ble beveget til å ta valget.

I dette tilfellet var det visse hensyn som talte for å velge det ene eller det andre alternativet; disse motivene ble veid opp mot hverandre av individet selv, i hans hjerte og sinn. Og da det ene alternativet ble støttet av sterkere motiver enn det andre, ble en beslutning fattet i samsvar med dette, og deretter handlet viljen.

På den ene siden følte broren seg drevet av en pliktfølelse til å besøke de syke; han hadde medlidenhet med dem, og dermed fikk han et sterkt motiv for å gjøre det.

På den annen side minnet hans dømmekraft ham om at han selv følte seg langt fra frisk, at han sårt trengte hvile, at hvis han besøkte de syke, ville hans egen tilstand sannsynligvis bli forverret, og i så fall ville han være forhindret fra å delta i forkynnelsen av evangeliet den kvelden. Dessuten visste han at neste dag kunne han besøke de syke, hvis Herren ville, og derfor kom han frem til at han burde hvile den ettermiddagen.

Her var det altså to alternativer som ble presentert for vår kristne bror. På den ene siden var det pliktfølelse og hans egen sympati, på den andre siden var det en følelse av egen nød og en ekte omsorg for Guds ære, for han følte at han burde delta i forkynnelsen av evangeliet den kvelden.

Det var det siste som rådet. Åndelige hensyn veide tyngre enn pliktfølelsen. Da han hadde tatt sin beslutning, handlet testamentet deretter, og han trakk seg tilbake for å hvile.

En analyse av dette tilfellet viser at sinnet eller fornuftsevnen var styrt av åndelige overveielser, og at sinnet regulerte og kontrollerte viljen.

Derfor sier vi at hvis viljen er kontrollert, er den verken suveren eller fri, men er sinnets tjener.

Det er først når vi ser frihetens og viljens virkelige natur, at viljen er underlagt de motiver som virker inn på den, at vi er i stand til å se at det ikke er noen konflikt mellom to utsagn i Guds ord som angår vår velsignede Herre.

Vi skal bare stoppe her. Jeg skjønner at dette er litt oppsiktsvekkende for noen, men det jeg prøver å få dere til å forstå, er at når dere ser på alle de valgene dere tar i livet, hvis deres Nordstjerne er Guds Ord, så vil det lede dem alle, og alle ting vil virke sammen til deres beste.

Hvis de valgene du tar i livet er dine egne valg som du prøver å ta, så kommer du til å bli påvirket av noe annet. Det kan være begjær, det kan være penger, det kan være hva som helst. Og så kommer disse valgene til å få deg til å gå en annen vei, og derfor kommer ikke alle ting til å fungere sammen. Det kommer til å eksplodere i ansiktet ditt.

Vi stopper her, og fortsetter om to uker. Neste uke skal vi se på spørsmålene og svarene fra ministrene rundt om i verden.

Så la oss bøye hodene våre i bønn.

Nådige Far, vi er så takknemlige, Herre, for ditt ord. Og, Herre, jeg skjønner at noen ganger tenker vi på disse tingene, men mange ganger tenker vi faktisk ikke på disse tingene. Vi bare følger hva som helst, og vi blir et offer som tar gale valg fordi vårt fokus er feil.

Og så, Herre, dette hovedtemaet her om Guds suverenitet og den menneskelige

vilje, det burde bare fortelle alt. Akkurat der er det, hvis vi bare lar Ham være vår
Alt i Alt, da vil vi ta de rette valgene, og alle ting vil virke sammen til vårt beste.
Så, Herre, vi legger alt dette i dine hender. I Jesu navn ber vi.
Amen.